



பஞ்சமும்  
பலவகைப்பொழுதுபோக்கும்.

ஒரு தேசத்திலாயிடும், ஒரு நாட்டில் அமைந்து வரவுண் என்களென்னால் ஒரு சேகாலத்திலே தந்தம் பாடத்தின் உடைய நிலையில்தஞ்சூர் முடிதுதலே பஞ்சம் என படியும் போன்றுமே, பெருவள்ளும், பருவங்காரர்த்தின்மை, வேலையாட்களுக்கு வேலையின்மை, பருவமழு பெய்தும் பயிர்த்தினாயரமை, பயிர்த்தினாக்குதம் பிரானி என்கொண்டு, கணாஸ்வி, அரசர் கொடுக்கொண்டு, இராசகாலம், அந்தநாட் முதலியை வருஷத்தர் தத்தாம் கெளிறுற்றதல், கிளா வை மட்டாய் விதாயை நாம்கள் கிரமமாக நடைபெறுமை முதலாயின் வெல்லாம் அப்பஞ்சம் வருத்தஞ்சூக் காரணக்காரம்.

இப்பொழுது லெவருட்களாகப்  
பருவமழை சின்மையாலும், பருவக்காற்  
தின்மையாலும் கம்ரூத் தானியம் விளை  
வகுநிறிட்டது. உன்னாக் கலகங்களி  
னாலே சுருட்டுக் கைத்தொளினருக்கு  
மியாரிசுக்கும் மூற்றுமிகுதின்மீது  
மியாரிசுக்கும் மூற்றுமிகுதின்மீது  
மைவைத்தெரித்திலே லெகட்டிப்பா  
கெனிடுத் தேசத்தார் உண்டாக்கியதனு  
லே ஆண்டபைலில் மியாரிசுக்குத்தம் ச  
ண்டப்புக்கலில் தோட்டஞ்செய்து  
கம்காரரும் மியாரிசுக்கு அக்கங்  
குன்றி ஏக்கங்கான்டாரன். தேவிலை  
த்தோட்டம் முதலை விட்டங்களிலே ஜ  
ரேப்பியதாரகளின் கீழவேலைபாயிரு  
ந்த சின்தநாட்டாரமும் அங்குவரோப  
பூல் ரெள்ளாந்த சண்டைக்குச் சென்றத  
ஙால் வேலைப்பின்றி கீடுவிற்குதேசிக்குத் தெ  
வ்வதொன்றியாது திப்பஞ்சுகின்றுக்கள்.  
இராககல்கோ வருடக்கணக்காக நட  
ந்த கெள்ளடேசிருக்கிறது. நெடுதைச் சக  
ளினிருந்து பண்டபதாரத்தக்களைக் கொ  
ண்டு வருகின்ற கப்பல்களை யெல்லாம் ச  
த்தறுக்கள் ஆழிமிலையிமித்தி விடுகின  
நன்றி. அதனால் நிரதேகக்களிலிருந்து  
வகுவிடுவது தானியங்கள், அன்றை, உ  
டம் முதலியெல்லங்களைப் பொருள்தகும்  
முட்டுவனவாயின.

ங்கிடையதற்கு முன்னொருவயபித்த பொருள்களாகிய, சீராகாம், வரகு தினைசாமை கருக்கன்முடலியை தானியவகைக்கும், கிழவுகுவகை, கனிவகைகளும், ஏடு முத்தாசிக்கும் வாழையிலை பலாயிலை முதலாய் போசனபாத்திரிக்கனும் உள்ளதாகவுள்ள கெப்த வழிகரிக்கனும் தேவைவத்தியறம் முளிகைகளும் பிற அம் அநாகிகமென்றெண்ணிப் “பழப்பன கழித்தும்” என்று அவற்றையெல்லாம் முற்றில்லக்கித் தேசீர் கேரப்பிரீட் மெளின்னுணவு கெளிட்டனவு தகரப்பால் தகவல்வண்ணெய் ஜாமிஸ் (பழப்பானி) பின்கற்றசெழூற்றல் மதுபானவகை பளிக்குத் தட்டைப் போசனபாத்திரம் காசிதங்கள் முதலியவற்றையே நாகரிகப் பொருள்களென்று நம்பிக்கீடு “புதியனபுகுதல்” என்று கொண்டுவந்த பொருள்களைல்லாம் ஒழுப்பனவானின் ஆதஶலால் அவற்றையதுபயபித்த நக்கேயத்தவர்வாந்துகின்றார்கள்.

இந்தக் கஷ்டமான நிலைபரத்திலே படங்காட்டியும், காடகாலாட்டியும் பண்ணதே உவரோர் தோறிருக்கச் சென்றால் குவேர் போலவும்; சுத்திராதிமுறைப் பி-ச்சையெழுத்துக் கெடுத்தவன் போல வும் சம்மூலம் தொல்லில் படித்துகின்றார்கள். இவ்வகுண்ணே இந்தியா முதலே பிய பிற்பிடிக்களிலிருந்து அரேகே வர்த்திருக்கிறார்கள். இங்கூத் தாடுபவர்களை ஆடுவேண்டா மென்றாலும் காத்துப்பாபபவர்களைப் பார்க்கவேண்டா மென்றாலும் காங்கடைசெய்யவில்லை பின்னர் கம்முரப் பணம் வெளியிருக்குப் போவது கூடாது பல்பேத நம்மகருத்து. பணங்கடைக் காலத்திலே விசித்த நம்முரப் பிரபுக்கள் தனித்தேபாயிதும் இருவர் மூலம் ஒட்டபோயித்தும் இவ்வித காடகங்களைத் தய்பாறுப்பில் ஆடுமிக்கும், தாங்களும் வேடுமிட்டாடியும் சண்வகரங்க்கு இ

ஊராகவே காட்டிவர்தார்கள். அதுவே போல இப்பொழுதும் யாராவது பண மெப்ருமல் இனுமாக நாடகம் காட்டுவார்களேயாகவின் அவர்களை போரோகாரிகளாகப்படுவார். இத்தகைவிலூமாக இந்தாநாளனில் இங்கீசிக்கப் பத்திரிகையிலே பத்திரிகைப்பார்கள் “இந்தப் பஞ்சகோலத்திலே இந்திய குத்தாட்டகள் எழும் ஏப்பன்த்தைக் கொண்டுபோகிறார்கள். அவர்களது குத்தாட்டபூர்வ போரோகாரின் கம்மூர் பிரசித்திக்கிப்பற் பிரபுக்களாகும்” என்குத்தாட்டப் போருது நல்வாரும்” என்னும் கருத்துப்பட எழுதிகிறார்கள். அது புதியாகவிருக்கவில்லை. ஏனென்றால் இந்தியர் முதலை நெரிரவல்லாம் தஞ்சீயியத்துக்கு வேறுவழிசீன் இக்கூத்தடபோரை நம்மிலிருந்தலாதும் அவர்கள் தங்கூத்தை நிறுமாகக் காட்டினும் முடியாக இலங்கீயாக நாடகமாக நம்மூர்ப் பிரபுக்களுள்ளே எவ்வரே நமு ஒருவராவினும் இக்கூத்தடத்தைக்கொண்டு சிறப்பார் இலராதலாதும், இவர்கள் தங்கூத்தை எத்தனை முறைதான் இலங்கீமாக காட்டினும் தகுமாதலாதும், கம்மூர் பிரபுக்களே முழும் நன்மையைவிரும்பி வோராதாலும், கம்மூரின் பிரபுக்கள் தாங்களுக்குத்தைக் கொண்டு இலங்கீமாகக் காட்டுவதே அந்தப்பிரான்டொருமுறை காட்டினால் கூனங்கள் இலங்கையில் பார்க்கும் கூத்தடவிட்டுப் போருந்தொடுத்துப் போய்வர்களா? இத்தும் கம்மூரவரையாகப் பிரதெவரபோக. நாடகங்களைப் பணம் பெறுது இ முமாதக் காட்டுவவரே தொசாமீயனி, போரப்பாரி, பணப்படிவர்-ஷாலைகள் பணம் பெற்றுக் கூத்தடவோ யாவராய்ருப்பினும், அவன் அரசாட்டவர்கள் தடவடைச் சூலும் இலங்கீமாயாடுவார் எவராயிருப்பினும் அப்போகார்களுக்கே அனுமதிகொடுத்ததும் சனம்பாரதம்.

**இந்துசமயமும் சௌவசமயமும்**

(ମୁଦ୍ରଣକ୍ଷତିର.)

இனிச் சைவசமயத்தைக் குறித்து  
ப்பேசப்படுகிறும்ன்னே சமயம் என்பதைப்  
பற்றிச் சிறுது கருவாம்.

சமயம்.

சமயம் என்னுஞ்சொல்லானது காலம், பொழுது, அவசரம் எனவும் மத்து, கொள்கை, கருத்து எனவும் பொருள்படிம், அவைதாம் யாக்குமென்னில் இறப்பு, சிக்குவு, எதிர்வு, எனக்காலம் மூன்றுதும் காலமும் தொழில் சிக்குச்சிக்கே வேண்டியது. தொழிலும் இடம் பற்றியே சிக்கும். ஆகவே யாதாலுமோர் தொழில் சிக்குவத்துக்கு காலம் இடம் இன்றியமையாதவாயினா, என்னை? கொற்றந் துவக்கத் துறையிலிருந்தான். கங்கைக் கணமிலிருக்கின்றன, யமுனைத்துறையில் இருப்பான் என்பது வைகை, கங்கை, யமுனை, என்னும் இடமும் இருத்தல் ஆகிய தொழிலும் முக்காலங்களும்

பார்வையில் பதம் இடப்பெறவானால் ஆவ்வாறு கேட்கவேண்டுள்ளன. அப்போதே கீதேசியாபகமுடையதாகவின் என்னை? வைகை, கங்கை, மழுஸைன் துமிடங்களின் அங்கெராற்றன் ஒரேகாலத்திலிருந்ததும் எங்கும் எப்பொழுதுமிருந்ததும் இன்னையின், இங்காலபேத இடபேதங்கள் கடவுளுக்கு இல்லை. அவர் சர்வசியாபக முடையவராகவின், சர்வவியாபகமுடைய ஆகாயந்த வைகைத்துறையிலிருந்து கங்கைத்துறையிலிருக்கின்றது யமுகைத்துறையிலிருக்கும். என வழங்கு வோமாயின் அது மிகப்புக்கிடமாக் முடியும். அப்போதேயோல் “அங்கில்காநாத படியென்கும்பொராகசமாப்” விரைவாக இருக்கி ந்த கடவுளுக்குக் காலபேதம் இடபே தமில்லை. அங்கைம் ஆண்மாவுக்கே இடபேதம் காலபேதங்கள் உள்ளவென்று கொள்ளுங்கால் அவ்வாண்மா பஞ்சேங் திரியங்களை விடத்திற்கும்பொழுது சத்த தடையறியுஞ்சும்பழும், ரூபத்தையறியு

ஞ்சமயமும், பரிசுத்தையற்றின்கூட சமயமும் ரசத்தையற்றின்கூடசமயமும், கந்தத்தையற்றின்கூடசமயமும் ஆகிய இவைபெல்லான் சமயங்களைக்காவோ? எனில், இன்னை காந்திலேதான் அழியும் என்றறியப்படா து விரைந்து அழிக்கொழியுமியல்பின் தாயை இம்மனிதச்சீர்த்தோடு அப்பந்த சேத்திரியடையாற்கான் காலாவங்கள் என்று அழிக்காது அழியுமால்லன் அங்குள்ள காலாவங்களை அங்குள்ள காலாவங்களை பொருத்தாது. பின்னால் சமயத்தான் யாதோ என்னிடி, ஒருவன் இவ்வளக்குத்தையும் இதினுள்ள ஆண்மாக்க வோயும், தன்னையும் பார்த்து “நான் யார்? என் உள்ளென்னார்? குரான்கள் ஆர்? என்னிடி யார் அம்மார்? இவ்வளக்கும் இதினுள்ள ஆண்மாக்கனும் யார்? இவை தாமே தோன்றினாலா? வேலெகுருவரா லே தோற்றுவகைப் பட்டவை? அங்குள்ள ஒருவராலே தோற்றுவிக்கப்பட்ட தென்றால் அவர் தான் யார்? அவரும் ஒருவரா? பலரா? அவர் என் இவற்றைத் தோற்றுவதின்தார்? என்பவர்கள் பிசராரைன்களைச் சொப்பும் அவசரந்தான் ஆண்மாக்கனுக்க் கெண்றுமறியா ஸ்கீ முகுந்தி சமயம் ஆதவால் இம்மானுகீக சமயமே சமயவினைப்படும். இவ்வாறே ஒரு விவராகுவரும் விசராணைக்கூட்டுத் தத்தும் அறிவுக்கெட்டிய வரையிலே முடிவு செய்து தத்தும் கொள்ளுகின்றே உண்மையை நாட்டவர். ஆகிலினுடே ஒன்றாக கொண்டிருவதை மதங்கள் பலவானின் இதுபற்றியே தீ தாயுமானச்சாமிகளும்:

“துறையினால் மாண்புமானால் முதல்வன்  
பர் சிலர் பொறி புள்ளடக்கத்து முடிவென  
பொருளின்பார் சிலர் கரண முதல்வன்  
பர் சிலர் குண போன கிடைமென்பர் சில  
பேபி, நாத வழிவென்பர் சிலர் விர்த்தமை  
மென்பர் சிலர் கட்ட நடவடிக்கை  
மென்பர் சிலர் உருவார்தா மென்பர் சில  
கருதி நாட்சிருவென்பர் சில பேர், பே  
கமர் உரிஸ் தெட்ட திலைப்பொம்பிலுவர்  
சிலர் பேசின் அருளென்பர் சில பேர்,  
தின்து முழு நாள் கெட்டாகுவியிலதன்  
ஏற்றுக்கொண்ட சிறந்து பிரவுமீபமையாற்,  
நாதரசமர் மனது சஞ்சலப்படுமொற்று  
நாம கூட கிடைட்ட பெறுமோ, பார்க்கு  
கிடைமான்கு மொரு நீக்கமற தினநைக்கிற  
நிர்மாணங்கமீடு என.

அருளிச் செப்பார்கள். என்னை? "விலம், தீ, காற்று என கால்கே தத்துவங்கள். ஆன்மா என்பதோர் பொருளும் கட்டுப்புள் என்பதோர் பொருளும் எக்ஷிளத்தும் இல்லை. விலம், நீர், தீ, காற்று என்னும் நான்கு பூத்தங்களின் கலப்பினுடைய சீர்ம் உண்டாகின்றது சீரித்திற்கு இன்பு துண்பக்கள் இயல்பாயுண்டாவன. டம்புபுதித்தற்குச் சும்மே காரணம் நான்புதல் பொய்" என்பர் சிஸர். இவர் ரா டெலாகார்டர் என்பத். இவர் கட்டுப்பில்லை என்பதால் நாத்திகர் எனவும் இல்லை. சிலர் இத்தியங்காலே ஆன்மா என்பர். அந்தக்கருணான்மாதான் செய்வர். சிலர்பிரான்மாவாதான்துசெய்வர், சிலர் திருஞானம்வாதான் செய்வர் இன்னும் வறி பற்றில்லை பற்பலவாதமாதிப்பர். ஆகவின்.

இதுகாறுக் கூறியவர்களுல் ஆண்மர்ன் அவசரபேதங்களே சமயங்களைப்படுத்தி விளக்கிய வரையிற்று. இனிசுசௌத்தைப்பற்றிச் சீரிது கூறுவார்.

சிவ சம்பந்தமுடையது. இருக்கு, சர், சாமம், அதர்வனம் என்றும் கார்கு வேதங்களுள்ளே இறதிக்கவின்ற அதர்வனமானது முன்னேப் பூன்றதுள் இருக்கு மாகலின் வேதம் மூன்றெண்ணும் உடம். இதுபற்றியே வேதம் “தரயீ” ஏற்பட்டது. அம்முறைதுள்ளே நடவீ கிருப்பது யகர் வேதம். அது ஏழு பாடங்களைப் படித்தது. அவற்றுள்ளே உக்காண்டத்திலுள்ளது தீ ருத்திரம். தீ ருத்திரத்தின் நடவீதுள்ளது தீ ப் பூர்க்கர மகா மஞ்சிரம். அப் புருசாக்ரமத்தின் நடவீவிருப்பது “கீலு”மங்திரம். ஆகால் வேதத்தின் மெய்ப்பொருள்வயம் என்பது விளங்கும்.

ஈவன் என்னுடைய சொல்லுகிற மக்களும் என்பது பொருள். மங்கலகுணங்கள் ஏனவென்றோ அவை எல்லாக் கடவுள்கள் தட்டே பொருந்தியிருப்பதனால் அவர் கிவன் என்பப்படுவர். இத்தகைப் பில்லை யே முழுமுற்றக்டவுள்ளன்ற நம்பி, அவர்களும் வேத சிவாகம் வழி யெழுகு வோர் சொற்ற என்பப்படுவார். சிலை இங்காலத்திலே ஏசவப்போலீகள் மிகப்பல்வாக மலிஞ்சுதான்ன. அவற்றையுடன் சிறித கற்றாம். கில்லை வணக்குவதுடோடு மாமிக் போசனமில்லாதிருத்தலே ஏசவம் என்பர் சிலர். அவற்குடைச் சீரமுழுவதும் பிழ்சியை உத்தானமாகவிடும்; சிலர் புன்டாரமாகவேலும் தாடுக்காரன்களே சுவமென்று கீழ்க்கண்ட ஸ்காலுடு நித்தியை கர்மா நுட்டினங்க வில்லா திருப்புதோம் பிறர் காணுதாறு மற்றவாயிருந்தான் கூடே ஏசவம் என்பர் சிலர். எப்பாறதனுடைய செய்யுங் குலத்தவராயிதும் மற்றவாயும் ஜனாலுஞ் சுந்தியே ஏசவமென்பர் சிலர் அதுவோர் பிரதிலேஸ் முதலிய சங்கர சாதியிரோயாயிதும் சிகாக்கள் மாயிக் கோசனத்தை பொறித்து சில்லித்திக்குறியும் பொறித்தமாத்திரத்தை வேட்டுவினா தெத் மென்புமுப்போல்க் காதி மாறிச் சுதர் வருணத்தார்க்கும் மேலாயதும் வேறுபுதுமாகிடுள்ள ஒருசுதியே ஏசவமென்பர் சிலர். தாம் ஏக்குலத்தவராயிதும் தங்மிழுமுயர்த் வருணத்தாகாயும், குலத்தவராயும் இதழ்த்தும், அவரிடத்தே போகானம் பண்ணுவதுமிடும் கைவம் என்பர் சிலர். ஏவ்வகை அந்தசூதத்தோட்டியிலும் கூதியின்பொருட்டுக் கொழித்துக்குப் பூர்மாலை தொடுத்ததும் ஏற்றும் ஏசவமென்பர் சிலர். மந்திரமறியாரேனும் தூசாயில் ரேயாகினும் அங்கு இல்லை ஆசிரியம் நிறைவ வஞ்சித்து வயிது வளர்த்தத் பொருட்டு வெறும் பூச்சிக்கூடி வெறும் பொட்டிட்டு வெறும் மனி குலக்குவதே ஏசவம் என்பர் சிலர். சிற்பு,

முன்னர்க் குறிப் பூர்வம் குரா அ  
நுபவ அவசர வேறுபாடுகளும்த் தோ  
ன் நிய பல வகைச்சமயங்களுள்ளே, சூக  
வசமயமானது மற்றெல்லாச் சமயங்களை  
யும் சேர்பானமாகக் கொண்டு அவற்றிற்  
கெல்லாம் நாயகமூர் தயக்குமாய் இரா  
சாங்கிதல்லமர்க்க சமயமாகும். இதுபற்றி  
இபே “இப்பாலை திரியாம் சீயமய  
நி, என்குண்ணுங்காட்டி பண்பா வினப  
மாகிப், பவங்குளப் பொருள்கள் பரிசு  
மாகிப், பண்புறவுஞ் சௌபான் பக்கம்  
நாட்டி, மயலை மந்திராஞ் சிட்டை சேர  
திடாதி, மற்றங்கள் வனங்க மென  
ன மோனி, பயர்வநச் சென்னியில் வை  
த்து ராசாங்கத்தில், அமர்த்து வைதி  
க கைவல மழுகின்தோ.” எனத்தாயுமா  
ஒக்காமிகளுடுக்குவாய்மலர்க்கார்கள். அ  
னியும் வீவெப்பருமானால் அருளிச்செய்  
பய்ப்பட்ட வேதாகிய விருத்திலேயு  
ன பிரயோசனங்கள் இலையும், தனிக்கு  
ம், அரும்பும், பூவும், பிஞ்சகம், காப்பும்  
எனப்பவைக் அவ்வங்கள் ஒவ்வொன்றை  
நீண்டே நிற்களாவாக் கொண்டு சொ  
ன்னுடைய வகுப்போரும் பற்பலாக, அவ்விலை  
தனிர் முதலாயினவெல்லாம் மற்றுநச்  
சமயங்களேயாக, அவற்றைக் கொண்டு  
உவந்தோர் அவ்வக் சமயிகளேயாக, அ  
வ்வேத பாதாதித்தின் சிரத்தின் பழுத்த  
வேலாத்தமென்னும் பழுத்தின் சராயு  
ள்ளது வசமயம் என்பதை “நீடே,  
வேலாமென்று பழுத்தமை வேலாத்தமை”

பரதபமதனிற் படுபயன் பலவே அவற்றுள் இல்லை கொண்டுவான்னர் பல்வே பில்லையரீ இத் தனிர் கொண்டு வந்தனர் பல்வே தனிரெர்சாரி இத் யருமபொமல் பிரிசுருக் காரியன் நிலை சிரும்பினர் கொண்டு கொண்டு வந்தனர் பல்வே அத் வாறுறவுப் பின்வாறு பயப்ப ஒரும் டீவு நாக்தமென் ரத்சிகியிற் பழுத்த வராவுன் பெற வருங்க கனி பிரிசுத் சுராங்கென்ட செவு சித்தா.ந.த.த் தோறுமதருந்தினர் சில்லே. என்றுங் குமா குருபா சுவா மிக்க வாக்காலியிக் குதகாறும் குறிட



